

# SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

VIII. évfolyam • 3. szám • 2010. szeptember

## Sitke 24 – egy elfogult fesztiválózó krónikája

Nagyon úgy tűnt, hogy a tavalyi évhez hasonlóan idén sem fogadja kegyeibe az időjárás a fesztivál közönségét, fellépőit. Vastag fellegek dobálóztak a Hercse-hegy felett, s a Kápolna tornyai is szürke felhőkkel birkóztak – mint ahogy a kétség és a gondok felhőivel küzdöttek a szervezők is. Nem csoda, hogy aggódtak, hiszen amint véget ér egy fesztivál, az értékelés után azonnal a jövő

namantikában. Elkattogtattam egy fekete-fehér filmet, s azóta becses kincsként őrzöm a matt papírra előhívott kordokumentumot. Nem sokkal ezután elkezdődött a sikertörténet, mely mintegy sorszerűen kissé az államalapítás idejét idézi. Akkor tíz falu épített egy templomot, itt egy falu, és a kezdet kezdetén alig tíz ember gondolta úgy, hogy meg kellene menteni egyet. A történet ismert, mér-



*Színpadon a Beatrice, Nagy Feróval a fesztivál frontemberével*

évi tervek kovácsolása kezdődik, és indul a szervezés újabb egy éves folyamata – amit a rossz időjárás a leggondosabb előkészítés mellett is pár óra alatt tönkre tehet. Ha megengedi a Kedves Olvasó, egy harminc évvel ezelőtti élményemet osztanám meg bevezetőként. Édesanyámmal, és néhány éves unokaöcsém-mel Sárvárra menet kanyarodtunk be a romos kápolnához. Meghallgattam a történetet, melyet Nagysimonyiban született nagyanyám mesélt, hogy a villám mindig leüti a tornyok tetejét, és azért áll elhagyottan a vonzó szép épület. Felmentünk a szétcsúszott lépcsőn, sajnálkoztam a tégláig kopott falakon, gyönyörködtem a kopottan is szép belső or-

földköveit Kozma Gábor és Benkő Sándor igazán maradandóan foglalta össze a húszéves jubileumra kiadott könyvben. Az már az újabb izgalom „tárgya” lehet, hogy milyen kiadvány születik a negyedszázados évfordulóra. Mielőtt a tényleges tudósításba „belecsapnánk” egy olyan vallomással tartozom, hogy a mostani sitkei lapba úgy kerülök szerzőként, mint Pilátus a Credoba, hiszen Kovács Ferenc és Kiss László urak alkalmi felkérésének – a Beatrice koncertje előtt 5 perccel – engedve vállaltam jelen cikk megírását. A szubjektívebb és talán meditatívabb hangnemért előre is elnézést kérek!

*(Folytatás a 2. oldalon)*

## TARTALOM

- Sitke 24 1-3 l.
- Falunap 3. l.
- Értékel a polgármester 4-5. l.
- Kézműves tábor 6. l.
- Az önkormányzat négy éve 7. l.
- Sitkei emlékek 8. l.
- Osztálytalálkozó 9. l.
- 50 év házasság 10. l.
- Sitkei születésű papók 11. l.
- Becsengettek 12. l.
- 20 éves az óvoda 13-14. l.
- Sárkányért lovat 15. l.
- 15. futball őszi 16. l.





## Sitke 24 – egy elfogult fesztiválózó krónikája

(Folytatás az 1. oldalról)

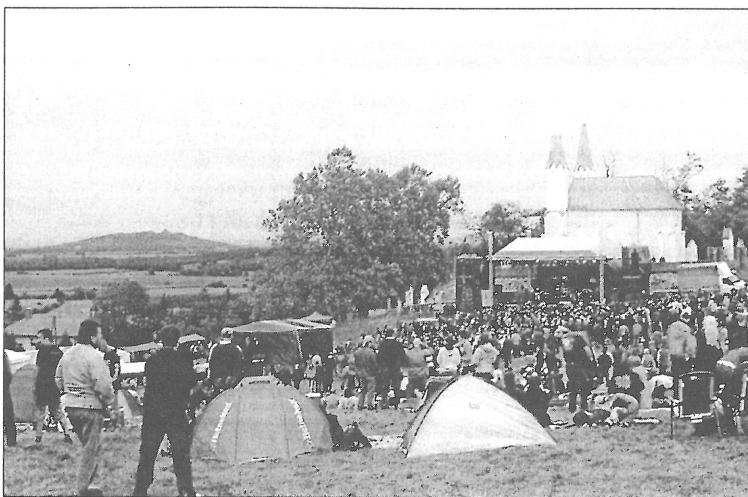
Szóval Sitke 24. A felhőknel hagytuk abba, akik megkönnyörülve rajtunk egy kiadós eső után végre elszálltak, s az eleinte alig pár száz fesztiválózó derékig merülhetett a Nagy Feró frontember-műsorvezető-hangulatfelelős-konferanszié által felvezetett 'Ricse' koncertbe. Ami dicséretes, hogy a zord idő ellenére a Vöröskereszt vérado kamionjánál már az esőben is megindult a forgalom – de erről majd később szólunk részletesen. Szóval Nagy Feró élményszerű felvezetéseihez színvonalban és hangzásban teljesen igazodott a zenekar, s egyre jobban beemelegedve csápolta a színpad előtti „kemény mag”. A szövegtudással sem volt baj, s azon sem botránkozott meg senki, mikor Feró kifejtette, hogy miért jobb, praktikusabb, ha egy ilyen helyen, mint Sitke, egy csúnya lány a barátnőd. (Hogy ne okozzon álmatlan éjszakát, Feró elárulta a választ is. Nyugodtan ott hagyhatod a sátradbán, biztos ott találod, ha visszamész, mert nem lopja el senki...) A „kórus” és a zenekar akkor talált igazán magára, mikor a 24 órás munkanap ésszerű felosztását interpretálták jó erős hangon, miszerint „Nyolc óra munka, nyolc óra pihenés, nyolc óra szórakozás” a tuti recept. Persze minden jó véget ér egyszer, és következett az átállás, átszerelés. Az igazságnak tartozunk, ha bevalljuk, hogy ebben voltak kisebb – nagyobb zökkenők, s nem is mindig sikerült egyből a megfelelő nívón, megvalósítani, ami hosszúra nyúlt szünettel, vagy nem igazán tökéletes hangzással járt együtt.

A MOBILMánia a Beatricehez hasonlóan profi zenészekből verődött össze, s a PMOBIL egykori örökségét gondozva gond nélkül hozták lázba az egyre nagyobb számban érkező közönséget. Sokak öröme az igazi kemény nóták mellett egészen a gyökerekig nyúltak vissza, s ennek köszönhetően felcsendültek a Honfoglalás emblemikus dalai. (Bocsánat a kiegészítésért – aki tudja, attól 2X szorzóval számít a bocsánatkérés – de ez nem azonos a Koltay Gergely – féle Honfoglalás zenével, hiszen

1984-es megjelenése révén tizenkét évvel megelőzi azt.) Szép augusztus 20. utáni üzenet volt a bevezető négy sor:

„Azok a hegyek még ma is állnak,  
Azok a folyók még ma is futnak,  
Az a csillag még ma is mutatja az utat,  
Az a nép még ma is él.”

A többi dal is nagyszerű hangulatot varázsolt, melyet fokoztak még azal, hogy a technikának és archív hang-



„Azok a hegyek még ma is állnak  
Azok a folyók még ma is futnak  
Az a csillag még ma is mutatja az utat,  
Az a nép még ma is él.”

felvételeknek köszönhetően a közönség együtt énekelhetett a 2008-ban tragikusan elhunyt egykori énekessel, Tunyogi Péterrel. Aztán búcsúzásként megtudtuk, hogy még mindig „két forint ez a dal” – és következett az újabb átállás, mely a már szépszámmá gyarapodott közönséget a lacikonyhák, büfék és egyéb árusítóhelyek irányába terelt, mivel a Kormorán technikájának beszerezése meglehetősen hosszú ideig tartott. Persze nem kellett féltetni a fesztiválzókat, hiszen a kitűnő szervezésnek és Nagy Feró lelkes propagandájának köszönhetően sokan felkeresték a vérado kamiont is. A „kereskedelmi” kínálattól elmondható, hogy minden volt, ami szem-szájnak ingere, mi több a lelki táplálékról is gondoskodtak a szervezők. Kapható volt a sitkei sátorban a már korábban említett jubileumi könyv mellett bögre, táska, póló, egérpad, plakát – szóval aki igazi helyi jellegű szuvenírt kívánt az nem csalódott. Egy másik árusító helyen a nemzeti és a rock életstílussal kapcsolatos rekvizitumok mellett jó volt látni Wass Albert és Nyíró József könyveit, de igényes történelmi írá-

sok is megvásárolhatóak voltak. A pólók kínálata több helyütt volt egyszerűen elgondolkodtató és megmosolyogtató, mely egy korábbi fesztiváli emléket is előhívott bennem. Egy kedves fiatalember – maximum ha húsz éves lehetett – a következő feliratot viselte pólóján, a biztonság kedvéért elől és hátul is. „Elnézést, részeg vagyok” Egyébként hű volt a trikójához, mert az volt, de

mindenki kitért előle, rámosolygott, és ezzel el is volt intézve minden! Maradjunk a mosolynál, ha már az átállás miatt szünetet is tartunk. Jó volt ott lenni, mindig jó ott lenni. Láttam én már korábban kisestélyi ruhába öltözött dámát, és öltönyös urat is, idén a szegecselt motoros dzseki, Lord, Kormorán, Osszián póló és az elnyúlt, szebb napokat látott pulóver is jelen volt a „domboldali kifutón”. Egy valami azonban közös volt. A türelem, és a mosoly. Mindenki jól érezte magát, senki nem volt ingerült, s ezért jó Sitkére járni!

Node térjünk vissza a Kormoránhoz! Koltay Gergő és csapata a szokott professzionális minőséget hozta, önfeledten lobogtak a nemzeti zászlók és énekeltek a közönség. A katartikus érzést mesterien építették fel és fokozták, annak ellenére, hogy néhány emblemikus szám, mint a Miatyánk, és a Három határ sokunknak hiányzott. A pörgősebb és a csendes dalok jó ritmusban váltogatták egymást, az pedig különösen kedves színfoltja volt a koncertnek, mikor Nagy Feró majdnem Kormorán-taggá válásáról szereztünk tudomást. A Kormorán koncertjének záróakkordjaként hívták a színpadra Kovács Ferenc országgyűlési képviselőt, a Vas Megyei Közgyűlés elnökét, akinek elévülhetetlen érdemei vannak a kápolna koncertsorozat megteremtésében és életben tartásában.

A Kormorán után a Lord igazi fesztiválhangulatban lépett a színpadra, s szavakkal nehéz visszaadni a hangulatot, amit teremtettek. Ezúttal minden „klappolt”, szóltak azok a nóták, amikért a közönség igazi Lord-hívővé vált.

(Folytatás a 3. oldalon)

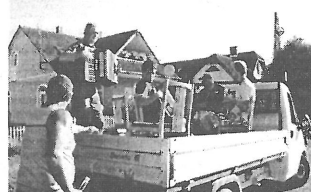
## Harmónikaszóval kezdődött, bállal zárult a hetedik Falunap

**Idén 7. alkalommal rendezték meg a falunapot. Ezen a napon harmonikaszóra keltek falunk lakosai, jóféle pálinkával és ízletes borokkal kínálgatták őket az ébresztésben közreműködő szépleányok.**

Délután, a művelődési házban megrendezett kiállításon Kiss Evelin rajzai, a Kiss László által összegyűjtött Kápolna koncert plakátjai, Kondics Miklós magyaros relikviái, és a 20 éves óvoda tablóképei várták a látogatókat. A gyermekek kerékpár és motor gyorsasági versenyen vehettek részt. (A verseny bajnokai: óvodás motoros lány: Csóka Réka, fiú: Pénzes Áron, óvodás kerékpáros lány: Pénzes Hanna, fiú: Nemes Gábor, iskolás kerékpár lány: Szolnoki Rebeka, fiú: Kocsis Barnabás.) A főzőverseny eredményhirdetése után (győztes csapat Nagy János és társai) a szervezők minden jelenlévőt vendégül láttak egy tányér gulyásra, a gyerekek pedig az ugráló várban tölthették az időt. A bátrabbak rodeo bika próbálhatták ki ügyességüket. Kora délután sitkei fiatalok léptek a színpadra, Pénzes Rebeka, Pénzes Petra, Halász Alexandra dalai alapozták meg a jó hangulatot. A Hegyfalui HÁNCSS Néptáncsoprot már régi ismerősként üdvözölhette a közönség, hiszen már több éve színvonalas, változatos műsorral lépnek fel nálunk. Ezután a sitkei

TAIS TOI! együttes következett, akik magabiztosan csaptak a húrok közé, játékokon látszott, hogy az elmúlt időben sokat gyakoroltak, összekovácsolódtak. A zenei blokkot az erős emberek versenye követte, ahol az indulók megmutathatták, hogy legények a gáton. Heten gondolták úgy, hogy megbirkóznak a nem kis fizikai erőt igénylő feladatokkal. Az indulók közül azonban csak 3 fő volt sitkei. Sajnos ők csak a második (Sebesi Sándor) és a harmadik (Gaál Tibor) helyezést tudták elérni. Reméljük, hogy a fiúk jövőre jobb formában lesznek, és a vándorserleg visszakérül községünkbe. 18 órától került sor immár 4. alkalommal a kerek házassági évfordulások köszöntésére. 25 pár kapott meghívót, ebből 22 el is fogadta a meghívást (3 pár „igazoltnak” volt távol). Az idén a legifjabb ünnepeltek a „fa lakodalmások” (5 éves házasságok) voltak, a legtöbb együtt töltött idővel pedig az aranylakodalmos pár (Pajor László és felesége) büszkélkedhetett. Az ünnepeltek Morvós István polgármester köszöntötte, majd Horváth Ferenc tiszteletes kérte házasságukra az Úr áldását. Az ünnepi műsorban helyi fiatalok is közreműködtek. A program a sárvári Stop and Go Táncklub színvonalas műsorával zárult. A hajnalig tartó bálnak Arné húzta a talpalávalót.

*Gróf Lászlóné*



## Sitke 24 – egy elfogult fesztiválózó krónikája

*(Folytatás az 2. oldalról)*

Az értelemre és érzelemre egyaránt ható dalok egy olyan kapcsolatot teremtetek meg a völgyben, mely csak igazi ihletett pillanatokban születik meg. E sorok írója is férfiasan bevallja, hogy a Kormorán koncert alatt félig beszerzett rekedtséget sikerült tökéletesre „csiszolni” a Lord dalain...) Azt hiszem, azt sem éreztük túlzásnak, mikor Pohl Misi azt mondta, hogy valamennyi fellépő közül a Lordnak van a legjobb közönsége. A Vándor előléklése ezúttal is telitalálat volt, de voltak bizony, akik hiányolták a Ragadozókat, és akadt, aki azt panaszkolta, hogy a Kisfiút már rég hallotta koncerten. Remélem, ha a Fiúk kezébe kerül a lap, akkor talán lesz eredménye is az üzenetnek. Azt meg egyébként is tudomásul kell vennünk, hogy mindenki kedvére nem játszhat egy zenekar!

A következő átválást követően Balázs Fecó a koncertek szülőatyja lépett fel zenész társaival, aki valódi sitkei legendává lett az elmúlt 24 év során. Dicséretes volt a törekvés, hogy a hetvenes évek zenei és zenész érzésvilágából kívántak ízelítőt adni, nagy kár, hogy a technika nem

állt melléjük, és láthatóan a finom, vagy netán kevésbé finom korrekciók a koncert végéig eltartottak. A három gitár által kemény rockos hangzásúvá tett egykori Fecó és Korál számok ennek ellenére jól szóltak, s a kellőképpen felhangolt közönség lelkes tapsal és énekléssel biztosította tetszéséről a zenészeket.

Az Ossian ezúttal sem okozott csalódást rajongóinak. Szóltak az igazi, klaszikusnak tekinthető nóták, a hangulat fergeteges volt, ami méltónak bizonyult a nehezen indult, de jól sikerült naphoz és a korábbi évek hagyományaihoz. Sajnos ez a koncert is véget ért, s ugyan kicsit zsongó dobhártyával, de jó hangulatban indult ki-kí a sátrába, kocsijához, vagy éppen gyalogszerrel hazafelé.

A véradásról ígértem még néhány információt. Fesztivál csúcsot döntött a részvétel, hiszen 105-en nyújtották segítőkésszen a karjukat, ami nagy dolog a mai világban. Ez is azt bizonyítja, hogy a sitkei fesztiválon emberségből is jelesre vizsgáznak. Köszönet Zanati Margitnak a Magyar Vöröskereszt sárvári donorszervezőjének, és a-celldömölki kórház vérellátásainak, akik több mint

nyolc órán keresztül végtelen türelemmel, empátiával és gondossággal fogadták a donorokat. Külön érdekességként említették meg, hogy Budapesttől, a Balaton környékéig, Zala megyétől, Fejér megyéig, Soprontól, Győrig, sok helyről érkeztek a fesztiválózó véradók.

Zárszó kívánczozna a rendhagyóra, és talán túl szubjektívre sikeredett tudósítás végére, de ez ugyanolyan nehéz, mint amilyen nehéz volt elhinni, hogy ismét véget ért a mi kis magyar Woodstock fesztiválunk. Azért próbálkozzunk meg a zárással! Balázs Fecóval már két évvel ezelőtt arról beszélgettünk, hogy mit terveznek a szervezők a negyedszázados jubileumra. Azt hiszem, a köszönet szavain túl, melyet minden szervezőnek, rendezőnek, segítőnek tolmácsolni kell a fesztiválózó nevében, a várakozás érzéséről is kell szólnunk. A fesztiválnak most lett vége, újabb egy évet várhatunk – de már hiányzik! Az életünk része lett. Talán ennél nagyobb elismerés nem is kell. Köszönjük szépen. Jövőre, a jubileumi huszonötödiken is, biztosan ott leszünk! Viszlát, jövőre, veletek, ugyanitt!

**Rozmán László**

## Négy év mérlege

### A tervek megvalósultak, az anyagi háttér stabil

2006-ban az a megtiszteltetés ért, hogy községünk polgármesterének választottak. A tisztséggel járó munka nem volt előttem ismeretlen, hisz a rendszerváltás óta mindig is a képviselőtestület tagja voltam, az utolsó ciklusban pedig alpolgármesterként tevékenykedtem a falu közéletében. A közelgő választá-

látjuk el. Megmaradt intézményeinkben azonban folyamatosan fejlesztünk. Kistérségi támogatásból sikerült kicserélni a művelődési ház és a hivatal nyílászáróit, kifestettük az összes helyiséget mind két intézményben, a könyvtárban falburkolatot rakattunk. A konyhánál kicseréltettük az elavult villamos-

sok nem történtek eddig ebben az ügyben. Most azonban már az első egyeztető tárgyaláson beleegyezésüket adták a járda építéséhez az érintett telkek tulajdonosai, akiknek ezúton is szeretném megköszönni, hogy egy jelképes összegért (1Ft/m<sup>2</sup>) lemondtak a beruházáshoz szükséges földterületükről. A tulajdonosok jó szándéka ellenére sem egyszerű a feladat, hiszen a munkálatok megkezdéséhez rendezési tervet kell módosítani, s a kisajátítások lebonyolítása sem egyszerű. De mindent megteszünk az ügy érdekében, mert a járdára nagy szükség lenne, hiszen a Vadkert utcából a faluba bejárni, főleg gyerekekkel életveszélyes.

A Dózsa utcában 9 ház helyet alakítottunk ki, ebből már ötöt értékesítettünk.

A balesetveszélyes helyzeteket sikerült megszüntetni a nagysitkei buszváró aljzatbetonozásának megújításával és a közterületen lévő veszélyes fák kivágásával.

A közterületek rendben tartására, virágosítására is gondot fordítottunk, nemcsak azért, hogy az átutazók, nálunk vendégeskedők jó véleményét alkossanak rólunk, és jó hírünket vigyék, hanem azért, hogy az itt élők jól érezzék magukat.

A falu határában megvalósult a kame-rás biztonsági pontok kiépítése is.

A községünk határában működő folyékony szennyvízlerakót bezárták, ami sok problémát és kiadást jelentett a lakosságnak. A sikeres utánajárást követően a csatornahálózat kiépítéséig ideiglenes engedélyt kapott telephely, így a lakosságnak sokkal kevesebbet kell fizetnie a szippantásért, mint a bezárás időszakában.

Elkészült a Sitkét bemutató film is, melyben bemutatjuk községünk nevezetességeit, civil szervezeteit. A filmet német nyelvre is szinkronizáltattuk, aminek nagy hasznát vettük a testvérkapcsolat kialakítása miatt hozzánk érkező neukircheni delegáció fogadásánál. Neunkirchen a németországi Necker-Odenwald-Kreis tartományban található, és nagy esély van arra, hogy a közeljövőben szorosabb kapcsolat alakuljon ki a két település között.

Az elmúlt két évben Balatonberényben önkormányzati támogatással nyaralhattott minden olyan sitkei általános iskola, aki felhívásunkra jelentkezett.

(Folytatás a 5. oldalon)



*Morgós István polgármester Szekeres Krisztinával, a Kisfilmek kistelepülésekről című film szerkesztőjével*

sok előtt szeretnék beszámolni a megválasztásom óta végzett feladatokról, az elért eredményekről.

Úgy érzem, hogy a 4 év alatt egyetlen olyan döntést kellett a testületnek meghoznia, amely nem a falu fejlődését, javát szolgálta. Egy nagyon fájdalmas döntést, mely már évek óta a levegőben lógott. A normatívák és a gyermeklétszám csökkenése miatt be kellett zárni az iskolát, mert költségvetésünk nem bírta volna finanszírozni a többletkiadásokat. Ekkor hoztunk létre oktatási társulást Sárvárral, Bögöttel és Porpáccal. Azóta a gyermekek oktatását ennek keretén belül látjuk el. A gyerekek Sárvárra történő utaztatását iskolabusz beindításával oldottuk meg, így a középiskolások bejárása sem okoz már problémát. Az általános iskolásokat buszbérlettel láttuk el, utazásukat az iskoláig és haza kísérőkkel biztosítjuk. Az átszervezések eredményeként óvodánk a Sárvári Vármelléki Óvoda tagintézményévé vált, ami az ÁMK megszűntetését vonta maga után. Így a konyha, a könyvtár és a művelődési ház működését önkormányzati szakfeladatként

sági vezetéseket. Az óvodában teljesen felújítottuk a vizesblokkot, nyílászárókat cseréltünk, a terasz fedését is megoldottuk, a belső berendezést is teljesen új váltotta fel.

Testületi üléseken mindig sok szó esett az utak és a csapadékelvezető árkok rossz állapotáról. Úgy érzem ebben is nagyot léptünk előre. Először a Kertészker utcát újítottuk fel mézsközüzá-lék elterítésével. Példaértékű útfelújításokat végeztünk a Dózsa és a Petőfi utcában. A Dózsa utcában az útfelújítással egy időben sikerült megoldani egy másik régi problémát, a hegyről lezúduló csapadékvíz elvezetését is.

A Petőfi és a Kossuth utcában leburkoltattuk az árkok alját. A Zrínyi utcában padkanyesés és ároktisztítás történt. A Kossuth utca páros oldalán is sikerült az ároktisztítást elvégeztetni.

Elkészült a Vadkert utcát a Hunyadi utcával összekötő járda terve is. Ezt a beruházást már nagyon régen tervezte az önkormányzat, de a kilencvenes évek elején a tárgyalások a tulajdonosokkal kudarcba fulladtak. Ennek hatására a terv csak terv maradt, újabb próbálkozá-



## Négy év mérlege

### A tervek megvalósultak, az anyagi háttér stabil

(Folytatás a 4. oldalról)

A ciklus ideje alatt nagy gondot fordítottunk a lakosság kulturális igényeire, próbáltunk olyan előadásokat hozni, amelyek sokakat érdekelnek. Így kerülhetett sor évente több színházi előadásra, kiállításra. Legutóbbi próbálkozásunk tavaly ősszel egy színvonalas operett előadás volt, amely legnagyobb örömünkre telt ház előtt zajlott. A művelődési házban évtizedek óta működő hagyományörző csoportjaink mellett helyet adtunk két rock együttesnek is. Továbbra is ingyenes internetezési lehetőséget biztosítunk a könyvtárban, de ingyenes a könyvtárlátogatás és könyvkölcsönzés is. Hagyományos rendezvényeinket, (a mikulásünnepséget, az idősök napját) megtartottuk minden évben, de próbáltunk új ötletekkel is előállni. Falukarácsonykor forralt borral, sültgesztenyével kedveskedtünk a műsort meglekintőknek, a falunapon negyed-



„Öregek napján” köszöntötték a falu 70 éven felüli lakóit

szer köszöntöttük a kerek házassági évfordulókat. Két éve nemcsak március 15-ről emlékezünk meg, hanem október 23-ról is.

A faluban lévő civil szervezetek, csoportok működését önkor-

mányzati támogatással segítjük.

Röviden így tudom összefoglalni azokat a beruházásokat és intézkedéseket, melyeket az elmúlt 4 évben elkezdtünk és be is fejeztünk.

A folyamatban lévő fejlesztési tervek közt említem meg, hogy a ravatalozó és a futballöltöző felújítására, valamint egy új játszótér építésére pályázatot adtunk be, melyeknek az elbírálása még nem történt meg.

Nyertes pályázatunk eredményeképp községünkben kiépítjük a csatornahálózatot. Ennek lebonyolítására Víziközmű Társulatot hoztunk létre, jelenleg a támogatási szerződés aláírása, a közbeszerzés lebonyolítása folyamatban van. Az elmúlt 4 évben sikerült megfelelő pénzügyi tartalékot képezni a beruházás sikeres befejezéséhez, melynek várható időpontja 2012. év végére esik.

Elkezdtük az egyik szolgálati lakás teljes felújítását, melynek befejeztével remélhetőleg segíthetünk egy család lakhatási gondjain.

Remélem, hogy a vegyesbolt tulajdonjogát az ÁFÉSZ vezetőségével békés úton tudjuk rendezni, a bolt jelenlegi földhivatali nyilvántartás szerint önkormányzati tulajdon.

Régi ígéretünket teljesíthetjük azáltal, hogy az egyházzal és a Szombathelyi Karitással karöltve munkahelyeket tudunk biztosítani első körben a csökkent munkaképességűek számára a celldömölki CELLCOMP-ban. A tervek szerint a vásárosmiskei székhellyel rendelkező Levendulaháznak Sitkén is lesz a közeljövőben telephelye. Addig is az első adandó alkalommal megpróbálunk kisbuszra pályázni a dolgozók szállításához.

Az elmúlt 4 évben a nehéz anyagi helyzetben lévőket is próbáltuk támogatni minden eszközzel. Jelenleg 35 közgyógyigazolvánnyal rendelkező lakosunk van. Beiskolázási támogatással, ösztöndíjjal segítjük a gyermekek a beiskolázását. A hozzánk segítségért fordulóknak minden esetben próbálunk segíteni, s csak abban az esetben utasítjuk el őket, ha problémájának megoldására nem találunk törvényes megoldást.

Beszámolóm legvégén szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki munkámban, terveink megvalósításában segítséget, támogatást nyújtott, ezzel biztosítva, hogy községünk biztos anyagi háttérrel nézhet az előttünk álló feladatok elé.

**Morgós István**  
polgármester

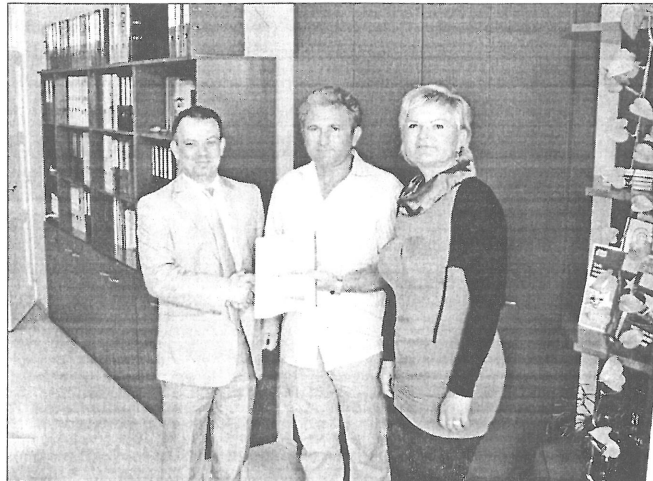
## Aláírták a szennyvízcsatorna támogatási szerződését

2010. augusztus 19-én Szombathelyen a Nyugat-Dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökségen került sor a „Sitke község szennyvízkezelése” tárgyú támogatási szerződés aláírására. A szerződést a közreműködő szervezet részéről Tóth Gábor a Nyugat-Dunántúli Fejlesztési Ügynökség program végrehajtási igazgatója, Sitke község részéről Morgós István polgármester és dr. Szijártó Valéria jegyző látták el kézjegyükkel.

A támogatási szerződés szerint Sitke község Önkormányzata Európai Unió támogatással és nemzeti kormányzati társfinanszírozással együtt összesen 288 604 690 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesül. Ez a tervezett beruházási költségek 77,56%-át fedezi.

A kivitelezési munkák sikeres közbeszerzési eljárást követően 2011 tavaszán kezdődhetnek el. A tervezett befejezés 2012 júniusára várható.

Dr. Kulcsár László



Tóth Gábor igazgató, Morgós István polgármester és dr. Szijártó Valéria jegyző látta el kézjeggyel a támogatási szerződést

## A hagyomány folytatódott

### Sikeres kézműves tábor a Művelődési házban és környékén

Már lassan megszokottá válik, ha augusztus második hete eléri, akkor benépesül a művelődési ház udvara. Bár nem vagyunk babonások, a szervezéskor azt fontolgattunk, ne változtassuk-e meg ezt a megszokott időpontot, jó lesz-e, ha a 7. tábor péntek tizenharmadikán végződik. Aztán mikor hétfőn délelőtt locsogó esőben gyülekeztünk a nagyteremben, arra gondoltunk, jó lett volna mégis más időpontot választani. De az égiek velünk voltak, délutánra kisütött a nap, s onnantól kezdve már csak vidámság, jókedv jellemezte a hangulatunkat. Nem múlhat el úgy tábor, hogy ne baktoljunk kendőt, mely a csapattagok összetartozását jelzi. Mindig ez az első kézműves foglalkozásunk témája. Így volt ez idén is, de mivel nem tudtunk az eső miatt kimenni az udvarra, még nagyon szép papír kigyók is készültek hétfő délelőtt. Délután a Szent György lovagokat vártuk, de sajnos csak egy érkezett meg. Ő ma-



A kézműves tábor résztvevői

gával hozta a Szabó Zsolt által vezetett íjász hagyományörző csapatot, akiktől a gyerekek sok érdekességet hallhattak a lovagokról, kézbe vehették fegyvereiket. A végén érdekes, szintén a régi kort idéző játékokat mutattak be. Kedden a kincskeresés során izgalmas feladatokat kellett a csapatoknak megoldani: volt műveltségi totó, ezen kívül anyanyelvi-, zenei tudásukról, ügyességükről és leleményességükről kellett tanúbizonyságot tenni. A nap kürtöskalács sütéssel folytatódott. A maga sütötte kalácsot mindenki el is fogyaszthatta. Szerdán pingvinek, halak készültek origami technikával, majd a Sárvári Állatvédő és Kutyás-Sport Egyesület mutatkozott be. Az Egyesület vezetője a helyes kutyatartás fontosságára hívta fel a gyerekek figyelmét, majd az általuk nevelt ebekkel tartottak bemutatót, mely nagyon elnyerte tetszésünket. Csütörtökön családi címer festésébe kezdtek a táborozók. 51 ötletes rajz készült el, amely sajnos azt bizonyította, hogy a tavasszal meghirdetett címer-rajzpályázattól nem a tehetség hiánya, hanem a lustaság tartotta vissza a gyerekeket.

Később elkészültek a szörnyűző brúgattyúk, amelyhez csak egy nagy kabátgomb és egy darab madzag kellett. A gyerekek önfeladott játékból kiderült, egy ilyen egyszerű eszközzel is lehet olyan jól szórakozni, mint egy több ezer forintért vásárolt tal. Pénteken hűtőmágnes készítettünk. Azért, hogy a kézműves foglalkozások végeztével sem unatkozzanak a táborlakók, Márti óvó néni minden napra kitalált valamilyen feladatot, amit a csapatoknak meg kellett oldaniuk, s amit a gyerekek nagyon élveztek. Egyik ilyen feladat egy jelenet megírása volt, amelyben bemutatják, szerintük hogyan viselkednek a szülők, mikor gyermekeik tetoválassal és piercinggel (testékszerrel) érkeznek haza a táborozásból. Ezek után Márti néni mint édesanyjukat kellett meggyőzni arról, hogy

következő évben is engedje el őket táborba. Hát ebben még fejlődniük kell, hiszen csak 1 csapatnak sikerült a zord szívet meglágyítani. A tavalyihoz képest a pantomimban is sokat fejlődtek a gyerekek. A játék keretein belül átírt meséket kellett bemutatniuk. A drámajátékokat a táborzárón is előadták a szülőknek, nagyszülőknek kis színészeink. Az idén először nem csak győztes csapatot hirdettünk, hanem a legjobb rendező (Poós Tamás), a legjobb rendezőasszisztens (Takács Sándor), a legjobb színész (Poós Milán), és a legjobb epizódszereplő(k) (Szlavovics Ninetta, Bösze Leticia, Hajdu Levente, Kelemen Bálint, Inokai Krisztina, Pénzes Kitti) titulus is gazdára talált. Természetesen a sport sem hiányozhatott a tábor programjából, csocsóban, tollaslabdában, petanque-ban avattunk bajnokot. A sportversenyek „tisztaságára” Timi néni vigyázott. Idén még a tábortüzünket sem verte el az eső, így minden-



Foglalkozás a Művelődési házban

ki nyugodtan süthetgette a pecsenyét. A táborzárónk is olyan vidáman telt el, mint az egész hét. Jó érzés volt a búcsúzó gyermekek köszönetét hallgatni, főleg azt, hogy jövőre hosszabb időre is szívesen jönne. Végül szeretném megköszönni mindenkinek a sok-sok segítséget, a sok finom zöldséget, gyümölcsöt, édességet, amit az egy hét alatt kaptunk. De legfőképp az Önkormányzat és a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület támogatását, hiszen nélkülük csak szerényebb keretek között vagy magasabb szülői hozzájárulással tudtuk volna a gyermekek ellátását, szórakoztatását biztosítani.

**Gróf Lászlóné**

## Közlemény

Sitke község településrendezési eszközeinek módosításával kapcsolatos egyeztetési eljárás befejeződött. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. Törvény 9.§ (6) bekezdése alapján az elkészült munkaanyagot – a beérkezett, de el nem fogadott véleményekkel és azok indokolásával együtt – Sitke község Önkormányzata hivatalos helyiségében (9671 Sitke, Hunyadi u.1.) 2010. augusztus 13. napja és 2010. szeptember 13. napja közötti időtartamra közzéteszem. Az anyag Sárvár város Polgármesteri Hivatala műszaki irodájában is megtekinthető. Az érintettek a közzététel ideje alatt a munkaanyaggal kapcsolatban észrevételt tehetnek a mellékelt, sorszámozott füzetben, vagy a Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodájához a határidő lejártáig eljuttatott levélben (Polgármesteri Hivatal Műszaki Iroda 9600 Sárvár, Várkerület 2-3.).

**Morgós István**  
polgármester



## Véleményem szerint, ha szabad...

### Az önkormányzat négy éve külső szemlélőként

Domján Lászlóné, Mária néni szinte egész életében a közigazgatásban dolgozott. Tanácstitkárként, jegyzőként, később képviselőként, polgármesterként szolgálta a közösséget. Őt kértük meg arra, hogy értékelje az elmúlt 4 évet, a képviselőtestület munkáját.



Domján Lászlóné nyolc évig volt Sitke polgármestere

- Mária néni, mi a véleménye az oktatás, a közművelődés helyzetéről községünkben?

- Előljáróban elmondanám, nagyon örülök a megkeresésnek, annak, hogy véleményt mondhatok ebben a mindannyiunkat érintő kérdésben. Ott kezdem, hogy az előző ciklust betegségem miatt nélkülöm zárta le a testület. A jelenlegi polgármester, az akkori alpolgármester mindig tájékoztatott a folyamatban levő ügyekről, sok esetben a betegágyamnál meg is beszéltek a községet érintő dolgokat. Azóta is figyelemmel kísérem az önkormányzat munkáját, főleg az irányításom alatt álló testület által félbehagyott, be nem fejezett ügyekre fókuszállok.

Nos, mindannyiunkat súlyosan érintette az a tény, hogy az önkormányzat nem tudta tovább működtetni az iskolát. Ebben a finansziális források hiánya mellett a gyermeklétszám drasztikus csökkenése is szerepet játszott.

Véleményem szerint a testület jó döntést hozott ebben a kérdésben, a későbbiekben pedig minden igényt kielégítően biztosította a gyerekek utaztatását. Kiemelném, az apróságok nincsenek magukra hagyva, mindig felnőtt kísérő vigyáz rájuk. Megjegyzem, az üresen álló iskolaépület megnyugtató hasznosítását a közeljövőben mindenképpen meg kell oldani!

Az óvoda működése stabil, minden szempontból (létszám, anyagi erőforrás) biztosított. Tudom, hogy a jelenlegi testület is sokat harcolt ennek érdekében, de sokat segített Sárvár városa is, amely mindig „édesgyermekként” kezelte Sitkét.

A község fiataljainak művelődése megoldott, használhatják a könyvtárat, rendelkezésre állnak korszerű számítógépek, igénybe vehető internet-csatlakozás is. A kisiskolások különböző sportágakban mérhetik össze erejüket, szervezett labdarúgó edzésen is részt vehetnek.

A kultúrház számos, színvonalas programot szervez a fiataloknak, viszont a középkorúak, főleg az idősebb korosztály igényeit nem elégíti ki. Gondolok én itt, különböző előadásokra (pl. gazdálkodás, egészségmegőrzés, stb.), közönségtalálkozókra, élménybeszámolókra. A színesebb, változatosabb programok mellett nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a közönségszervezésre is.

Egyébként a kultúrház épülete a testület sikeres pályázatának köszönhetően tovább szépült. Sor került a nyílászárók, az ajtók és az ablakok cseréjére.

- Hogyan jellemezné Sitke infrastruktúrájának fejlődését az elmúlt ciklusban?

- A sikeres pályázatoknak köszönhetően emelkedett a színvonal ezen a területen is. Lehet, hogy a „csapásiak” (Dózsa utca) most megköveznek, de én először a község összes járdáját tettem volna rendbe pályázati pénzből. Kéz- és lábtörések sokasága bizonyítja a járdák betonkockáinak egyenetlenségeit. Az új burkolatot kapott Dózsa utca esetében hiányolom a vízelvezetés megoldását.

A község szégyenfoltja a műemlék templom felé vezető út. A testület ellenállása miatt a Petőfi utcát az én időmben sem sikerült felújítani, de hogy most miért nem került sor az utca másik oldalának rendbetételére is, azt nem tudom.

Sajnálom, hogy az évekkel ezelőtt ingyen kapott jó minőségű tetőcserepet még mindig nem használták fel. Pedig pl. a „Patkó” kocsmá tetejére ráférne a felújítás.

Szerintem az elmúlt időszak legnagyobb eredménye, hogy községünkben végre biztos talajon áll a csatornaépítés. Az erre felvett hitel kamatainak finanszírozása viszont gondos előkészítést, alapos megfontolást és többféle alternatíva kidolgozását igényli, illetve feltételezi a testület részéről.

Hibának tartom, hogy a „gázbefizetési” kedvezményt az önkormányzat csak 3 hónapra biztosította. Ha a befizetési határidőt 10, esetleg 12 hónapban állapítja meg a testület, akkor ezt a jelentős kedvezményt nemcsak 6 sitkei lakos tudta volna igénybe venni.

Elegendhetetlennek tartom a Vadkert utca és a Dózsa utca közötti összekötő útnak (főút melletti gyalogos járda) megépülését, mert ez a biztonságos, balesetmentes gyalogos, kerékpáros közlekedés fontos feltétele.

Azt tanácsolom a testületnek, mindig vegyék figyelembe a Sitkén letelepedni vágyók igényeit, akár épületre, akár építési telekre vonatkozólag. A közszolgák dolga az ügyfél igényeinek kielégítése, annak széleskörű tájékoztatása, elégedettségnek biztosítása.

- A sokat emlegetett „szociális háló” hogyan működik Sitkén?

- Az óvoda konyhája nagyon sok sitkei lakos számára biztosítja a meleg ebédet, de nem helyeslem az azonos összegű térítési díjat. Véleményem szerint a nyugellátás, a járadék összegétől függő díjrendszer bevezetése igazságosabb lenne. Továbbra is úgy gondolom, hogy a „szépkorúak” a készpénz formájában nyújtott ajándéknak jobban örülnének az „öregek napján”. Egyébként az évente megtartott „öregek napi” rendezvények jól szervezettek, kellemes hangulatúak. Ezért mindenképpen köszönet és elismerés jár a testületnek és a közreműködőknek.

Azt gondolom, hogy minden ténylegesen rászorult sitkei lakos tisztességes támogatásban részesült az önkormányzat részéről az elmúlt időszakban.

- Hogyan vonná meg a 4 éves testületi munka mérlegét?

Az önkormányzat az elmúlt időszakban komoly határozatokat hozott, annak ellenére, hogy néhány képviselő rendszeresen hiányzott a testületi ülésekről. Szerintem ez megengedhetetlen!

Véleményem szerint Sitke sikeres ciklust zár, számos beruházás, projekt valósult meg az elmúlt időszakban. Tovább gyarapodott, fejlődött a község. Amit viszont hiányolok, az a nagyobb „bátorság” a pályázatok beadása terén. Szerettem volna, ha a testület kezdeményezi a Bölönteér környékének rendbetételét, és tovább folytatja a köztéri szobrok, útszéli feszületek felújítását is. Ezek a beruházások fokozták volna településünk idegenforgalmi vonzerejét.

- Mit tanácsol az októberi önkormányzati választások után felálló testületnek?

A választások után már csak egy 4 tagú testület, élén a polgármesterrel irányítja a közösséget. A csökkenő létszám növekvő felelősséggel jár együtt.

A megválasztott képviselőket az alázatosság, a lelkiismeretes, pontos munkavégzés, a tájékozottság kell, hogy jellemezze. Legyenek tisztában azzal, hogy munkájuk során nem tudnak mindenkinek megfelelni. Fel kell vállalni a konfliktusokat, az esetleges népszerűtlen intézkedéseket is. Tudni kell nemet mondani!

Keressék meg azokat, akik velük együtt szívesen tesznek, dolgoznak a közösségért! Kérjék ki a lakosság véleményét, és mindig a többség akaratát, érdekeit tartsák szem előtt! Ha október 3-án egy ilyen összetételű testületet választunk meg, községünk további gyarapodása, fejlődése biztosított lesz.

Köszönjük a tanácsokat és a beszélgetést!

Kondics Erika

## Sitkéhez fűződő fiatalkori emlékeim az 1940-1950-es évekből

Nagyon megörültem, amikor Kiss László barátomtól megkaptam a Sitkei Hírek júniusi számát. A „birtokról” érkeztem haza, a kezembe vettem az újságot, és nem bírtam letenni, amíg végig nem olvastam. Azóta már kétszer újra elolvastam. Tornynosultak bennem a régi emlékek.

Itt találkoztam Gróf Lászlóné írásával, aki arra buzdítja a fiatalokat, hogy indítsanak újra Sitkén színikört. Ekkor jutott eszembe, hogy elég sok ismeret összegyűlt bennem, hogy szíkrát tud-

pad sokáig szolgálta az iskolai előadásokat is. A darabnak az volt az érdekessége, hogy a Döbrögit alakító Palkovits Ferinek, az öt háromszor megverő Lúdas Matyi, Kondics Jóska később a sógora lett.

A következő előadás a Kőműves Kelemen volt. A színdarabot szabadtéren a kastély alsó bejáratánál a tölgyfák alatt mutatták be. A színre hintóba fogott lovakkal hajtott be a kocsis, Németh Laci, asszonyával, Takács Magdussal (Kelemenné asszonnyal) és kérélt, hogy forduljanak vissza.

tett látni. A közönség könnyezett amikor a Sanyi vagy a Feri húzta, hogy „Most van a nap lemenőben...” Ezt az előadást a Poósék tulajdonát képező, törektől, szalmától megtisztított pajtában adták elő. Ez az épület volt évekig a „Kossuth Kultúrház”. Ezek után következett a Kőszívű ember fiai című darab, amely megrendítő előadás volt. Ebben már bekapcsolódott egy fiatalabb korosztály is. A nagyszámú közönség zokogott, amikor Baradlayné alakító Kondics Mariska felmutatta Jenő átlőtt mellényét. Mariska volt az

bok következtek, és minden évre jutott egy nagyobb előadás is. Az első ilyen előadás a Legényfurfang volt. Az utolsó előadás, amiben részt vettem a Danden György, más néven a Duda Gyuri volt. Ezzel sajnos az én szereplésem befejeződött, elszóltott a munkahely. Hiányzott a társaság. A barátok ugyan megmaradtak, de a kapcsolat megváltozott.

Ezeket a felejthetetlen élményeket akartam elmondani és talán egy kis indítással is szolgálhattam az ifjúságnak. Csodálatos évek voltak, és kíváncsi vagyok, hogy a



A Kőszívű ember című darab bemutatása 1955-ben. A szereplők a hátsó sorban: Sali Jani, Gőcze Feri, Tancsics György tanár úr (aki egyben a díszleteket is festette), Takács Feri, Kondics Mariska, Ferenc Józsi, Lukács Lajos igazgató úr, Samu Rózi, Palkovits Margit, Hencz Lajos, Kondics Feri, Palkovits István, Csányi Tamás. Középen: Németh Margit, Kiss Tibi, ülnek: Szita Ilus, Lábos Ilonka, Ódor Annus, Samu Klári és Ódor Pista.



A Legényfurfang című előadás 1957-ben. Szereplők képiünkön az álló sorban: Rádli Laci, Palkovits Józsi, Sali Jani, Nagy Jenő tanár úr, Lukács Lajos igazgató úr, Sali Laci, Molnár Imre, Kondics Pali. Ülnek: Tóth Mariska, Lábos Margit, Palkovits Pista, Horváth Erzs, Ferenc Józsi, Dobai Irénke, Tóth Annus.

jak adni az elinduláshoz. Sitkén a színjátszásnak nagy hagyománya volt. Sajnos a háború után a fiatalság nagyon magára maradt. Feloszlott a Levente gárda (Levente Egyesület) és megszűnt a KALOT. (Katolikus Ifjúsági Legény Egylet). Változás akkor történt, amikor Vasvárról Sitkére költözött ifj. Göndöcs László és nevelőszülei. Plébános úr személyében egy kiváló plébánost és egy csodálatos embert kapott a falu. Az ő érkezése előtt egy ideig plébános nélkül volt Sitke, az egyházi teendőket Abay Imre Sárvárról látta el. Plébános úr megérkezésük után azonnal a fiatalok élére álltak, magas szintű templomi énekkart alakítottak és megszervezték az első színdarabot a Lúdas Matyit. A darabot az akkor üresen álló kastély nagytermében mutatták be egy hirtelen összeácsolt színpadon. Ez a szín-

Ennek a korszaknak hamar vége lett, hiszen ez az egyház nem kívánatos volt a fiatalság körében.

Új fejezet nyílt, amikor Sitkére helyezték Lukács Lajost iskolaiigazgatónak. Az első próbálkozás Ferenczi János közreműködésével jött létre. Tudjuk, hogy Jani bácsi is meg volt bélyegezve levente múltja miatt. Az első színre állított darab, amelyet Lukács Lajos igazgató rendezett a Csikós volt. A darab szereplői korban közel álltak a rendezőkhöz, így harmonikus volt a kapcsolat. A csikós szereplői: Kondics Mariska, Palkovics Margit, Kiss Mariska, Szita Ilus, Ódor Sanyi, Kovács Emő, Gróf Laci, Kiss Tibi voltak. Ezek után a folyamat már nem állt meg, következett a Dankó Pista című darab. Csodálatos előadás volt! Kettős szereposztás volt: Dankó Pista szerepében Ódor Sanyit és Poós Ferit lehe-

a szereplő, aki minden szerepben maradandót alkotott.

Ezzel az előadással a szereplők szinte teljesen kicserélődte. A Szakadék című drámában már teljesen új arcok jelentek meg. Többek között Tóth Annus, Tömör Mariska, Horváth Erzs, Lábos Margit. Ezek után könnyebb dara-

mai fiatalok is éljék át ugyanazt az érzést.

Akkor biztosan nekik is eszükbe jut majd az a csodálatos nóta, amit néha halkán eldúdolok, vagy hangosan elénekelek: „Szép gyermekkor jöjj vissza egy szóra, ősi rózsa, halvány ősi rózsa.”

Palkovits István

## Választás október 3-án

A Magyar Köztársaság Elnöke a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2010. évi választásának időpontját 2010. október 3-ára (vasárnapra) tűzte ki.

Az új parlament megalakulását követően módosult a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló törvény. A korábbiakhoz képest jelentősen lecsökkent a megválasztható képviselők száma. Sitke községben a 8 tagú képviselő-testület helyett 5 tagú lesz (1 fő polgármester és 4 fő képviselő) az új vezető testület.

Polgármestert és képviselőjelölteket ajánlani

szeptember 3-ig lehetett. Az ajánlás községünkben rendben meg történt.

A Helyi Választási Bizottság Gaál Józsefet és Morgós István független polgármester jelöltként nyilvántartásba vette.

A nyilvántartásba vett független képviselőjelöltek: Domján Lászlóné, Gaál József, Gaál Tibor, Gróf Gusztávné, Kiss Tibor, Martonfalvi Miklós, Németh Szabolcs, Pénzes László, Sebesiné Fider Rozália.

Szavazni a jelöltre a szavazás napján 6 órá-tól 19 óráig lehet.

Helyi Választási Bizottság



## Ötven éves osztálytalálkozó

**Szüleink 1952-ben írtak be bennünket a sitkei iskolába. A „betűvetés tudományát” Ludván János tanító úrnak köszönhetjük. Első osztályban együtt jártunk a harmadikosokkal. Amikor Tanító úr okított minket, a harmadik osztálynak csendes foglalkozás volt, és ugyanez volt fordítva is.**

Második osztályban Pogány Elvira tanító néni lett az osztályfőnökünk, és hasonlóképpen együtt jártunk a negyedik osztállyal. Pogány tanító néni nagyon szigorú volt. Annyira féltünk tőle, hogy szorongva mentünk iskolába. Osztálytársunk, Horváth Peti minden reggel sírva érkezett édesapja nyakában, de így is alig tudta az iskolába hagyni.

Harmadik osztályban hatalmas változás történt. Önálló osztály lettünk, elég nagy létszámmal. Huszonnégyen voltunk. Ekkor érkezett az iskola tanári karába Lábodi Zoltán, aki az osztályfőnökünk lett. Fiatal volt, aranyos, szinte pajtási viszony alakult ki köztünk, persze megfelelő tisztelettel. Teljesen megváltozott a hangulatunk, majdhogynem szeretnünk iskolába járni, még fentebb említett Horváth Peti osztálytársunk



Álló sor (balról jobbra):  
Kiss Miklós, Teket Gábor, Sebestyén Kálmán, Horváth Erzsébet, Dobai Ferenc, Varga Mária,  
Ferencz Károly, Horváth Péter, Tóth István  
Ülő sor (balról jobbra):  
Kovács Teréz, Ősze Irén, Lábos Anna, Lenti János osztályfőnök, Kovács László igazgató-  
helyettes, Szabó Erzsébet, Réti Erzsébet, Takács Anna

is. – Lábodi tanító úr későbbi elmesélése alapján tudjuk, hogy amikor a felső tagozatban éneket tanított, biciklivel ingázott a két iskola között. Egyik alkalommal Horváth Peti édesapja várta a kapuban. Tanító úr félt, mi rosszat tehetett tanítványával, remegett keze-lába. Azonban, mikor Peti édesapja belekezdett mondanójába, rögtön felengedett, és boldog is volt, hiszen a következőt hallotta: „Tanító úr, mit csinált ezzel a gyerekekkel? Alig bírunk vele, vasárnap is iskolába akar menni!” Ilyen volt Lábodi Zoltán, őt nem lehetett nem szeretni.

Mi negyedik osztályban kerültünk át a Kastélyba. Ebben az esztendőben Tancsics György lett az osztályfőnökünk. Számunkra furcsa volt a nagyobb gyerekek között, de szerencsére hatalmas kertje volt a Kastélynak, és el tudtunk rejtőzni. Itt már figyelhettük a sok tanár urat, tanár nénit, csodálkoztunk mennyien vannak.

Ötödik osztálytól szaktanárok kezei alá kerültünk. Mi még nem biológiát, hanem élettelen természetet, növénytant, állattant és egészségtant, valamint matematika helyett még számtant tanultunk. Ekkor osztályfőnökünk Nagy Lórántné, Mária néni volt.

A következő évben új tanárokkal bővült a tantestület. Ekkor jött az iskolába Lenti János is. Hatodiktól nyolcadikig ő volt az osztályfőnökünk, és egyben ő oktatott bennünket a magyar nyelv és irodalomra is. A történelmet Lukács Lajos, a földrajzot Nagy Lóránt, a számtant Kovács László, a rajzot Nagy Lórántné, az éneket Lábodi Zoltán, a testnevelést Baranyai László, a kémiát Nagy Jenő tanította. Az órák keretébe gyakran belefért még egy kis séta is a Gurgya vagy a Meleg-domb felé.

Hetedik osztályban vonattal mentünk kirándulni a Somló-hegyre. Somlóvásárhelyen szálltunk le, és onnan sétáltunk fel. A hegyen futó-

versenyt rendeztünk, melynek győztese Baranyai László tanár úr, második helyezette pedig osztálytársunk, Teket Gábor lett.

Nyolcadik osztályosok voltunk, amikor Nagy Lóránték Kőszegre költöztek, ugyanis az egyetem elvégzése után az ottani mezőgazdasági középiskolában kapott tanári állást. Helyette Lábodi Zoltánné kezdett földrajzot tanítani nekünk. Kezdetben viszonyunk nem volt felhőtlen, mert kamaszként úgy gondoltuk, alig idősebb nálunk, ezért szemtelenkedhetünk vele. De a legközelebbi énekóránkon – felesége érdekében – Lábodi tanár úrtól „megkaptuk a magunkét”. Ezután kapcsolatunk sokat javult Lábodiné tanárnővel, úgy látszik használt a fejmosás.

Hamar elszállt a tanév. Örömmel és nagy lelkesedéssel készültünk az évfőzóra. A ballagás után szeretettel búcsúztunk egymástól. Osztályfőnökünk mondta, legyünk jók, becsülettel álljunk helyt további életünkben is. Azt viszont nem gondoltuk, hogy a nyári szünidő nagy bánatot hoz nekünk. Egyszer jött a hír: Lenti tanár úr beteg. Nem sok idő



Ötven év után találkoztak Lenti János tanítványai

telt el, és halálhíre is végigfutott a falun. Mindenki döbbsen állt, mi pedig, akik szinte a gyermekei voltunk, fájó búcsút vettünk tőle ravatalnál. Emlékét szívünkben örökké megőrizzük.

Ez év januárjában, egyik sárvári bevásárlásom során találkoztam Ősze Irénke osztálytársammal. Emlékeztetett, hogy ötven éve maradtunk ki iskolából, kellene szervezni egy találkozót. A magam részéről bíztam benne, hogy több társunk, akik Sitkén maradtak, majd elintézik.

Múltak a napok, hetek, hónapok, de értesítést nem kaptam. Unokámmal beszélgettünk róla, s ő megígérte, hogy segít az előkészületekben. Pár osztálytársam felhívása után úgy döntöttem, majd én megszervezem. A levelek kiküldését követően a tizenkettőből tízen igazoltak vissza, hogy ott lesznek a július 24-i találkozón.

Délután fél 4-kor a sitkei temető előtt találkoztunk. Egy-egy szál virággal emlékeztünk osztályfőnökünkre, tanítóinkra, osztálytársunkra, Varga Máriára és Göndöcs plébános úrra. Utána a nagysitkei iskolában osztályfőnöki órát tartottunk, majd hálaadó szentmisén vettünk részt. Este 7 órakor közösen vacsoráztunk a Borostyánkert Vendéglőben. Előtte egy perces néma felállással emlékeztünk azokra a társainkra és tanárainkra, akik már nincsenek közöttünk. Az est további részében felelevenedtek a régi emlékek, szépek és rosszak egyaránt.

Nagyon örülök neki, hogy a találkozót megszerveztem, mert öröm volt látni a boldog, meghatott arcokat. Ezúton mondok köszönetet segítőtőimnek is: Ősze Irénke leányának, Czímber Marikának, Richárd atyának és unokámnak, Mihályi Annának.

Osztálytársak voltunk: Dobai Ferenc, Ferencz Károly, Horváth Erzsébet, Horváth Péter, Kiss Miklós, Kovács Teréz, Lábos Anna, Ősze Irén, Réti Erzsébet, Sebestyén Kálmán, Szabó Erzsébet, Takács Anna, Teket Gábor, Tóth István, Varga Mária.

Mihályi Zoltánné Lábos Anna

## 50 év házasság

**Az idén nyáron immár hagyományként rendezték meg a falunapot, amelynek egyik kedves programja volt a kerek házassági évfordulójukat ünneplő sitkei párok köszöntése.**

Aranylakodalmát idén egy pár ünnepelte Pajor László és felesége, Magdolna.

Amikor tudomást szereztem erről az eseményről, szinte el sem hittem, hogy ők már ilyen régóta házaskok, hiszen olyan fiatalok.

Magdus néniel könnyű volt a beszélgetéshez időpontot egyeztetni- nagyon kedves és készséges volt. Szombat délelőtt Laci bácsival együtt szívélyesen invitáltak kedves otthonukba.

Magdus néni életútjával kezdtük a beszélgetést. A kissitkei faluvégén született. A közös udvarra több lakrész nyílt: Németh Bőzsi nénié, Naca nénié (Magdus néni édesanyjái) és Takácské. (Később itt élt a Pénzes és a Fider család Mariska és Nusi férjhez menetele után.) Magdus néni az általános iskola után a postát segített hordani édesanyjának a falu távolabbi részein élő családokhoz. Nem volt egészen tizenhét éves, mikor örök hűséget esküdtek Laci bácsival.

Lányuk, Andrea, öt éves volt, mikor Magdus néni az Erdészetről vállalt állást. Ezután a sitkei kosárkötőben helyezkedett el. Ennek megszűnte után a 1977-től a PEPSI-nél végzett tizenhét éven keresztül kemény fizikai munkát. 1994-től előnyugdíjas, majd nyugdíjas lett. Hálával emlegeti

azt a rendeletet, mely őt fiatalon nyugdíjba engedte, hogy idősödő, fokozatosan romló egészségű édesanyjának visszaadhatta azt a szeretetet, törődést, gondoskodást, mellyel őt felnevelte. Naca néni 1999-ben halt meg, lánya most is könnybe lábadt szemmel emlékezik rá.



*Az aranylakodalmas házaspár*

A most 77 éves Laci bácsi Sarolta új-magyarban született. Onnan a hegyalji Pajor házba költöztek. Az iskolát Nagysitkén járta ki. Sokat dolgozott, mikor családja a mostani Martonfalvi házba költözött a József Attila utcába. Ő, mint fiatal fiú egyedül maradt a teheneik gondozására. Első munkahelye a sárvári gépállomás volt, 1952-56 között traktoros volt. Ezután a kádi gépállomáson kombájnozott. 1962-63-ban szerelő iskolát végzett Pápán, s a tanultakat a sitkei TSz-ben, majd Gécén hasznosította. (Gyereként csak traktorok közelében tudtam elképzelni.) A gércei TSz-ből előnyugdíjba

mehetett 1992-ben. 1996-ban a Batthyány Kft. visszahívta dolgozni, öt évet húzott le szerelőként.

Mint a címből kiderül, Magdus néni és Laci bácsi 1960-ban kötöttek házasságot. Még sokáig laktak a közös udvarú házban, szerettek ott élni. Magdus néni a mai napig tartja a jó viszonyt Mariska néniel és Nusival. A faluközi házba 1980-ban költöztek Naca néniel együtt. Laci bácsi 2006-ban komoly beteg lett, aminek következtében egyik veséjét eltávolították. Hála Istennek, már jól van.

A kérdésre, hogy milyen életük volt, ilyen sok évet hogyan lehet együtt leélni, Magdus néni egyszerűen ennyit mond (míg Laci bácsi helyeslően mosolyog) : Sok mindent megéltünk együtt, jót, szépet és rosszat is. Lehetett volna veszekedni, de minek? Nem volt az életünk sem túl nehéz, de túl könnyű sem. Fiatalon semmi sem volt nehéz. Büszkék vagyunk, örülünk a lányunknak, unokáknak. Andrea a Jabilben raktári asszisztens. Az unoka, Péter, az ELTE harmadéves hallgatója angol filmesztétika szakon. Tanulmányait a felsőfokú német nyelvvizsga megszerzése után folytatja. A fiatalok hetente járnak a nagyszülőkhöz.

A jubiláló pár békét, nyugalmat, derűt áraszt maga körül. Egymáshoz fordulásukból szeretet, tisztelet, megbecsülés sugárzik. Kívánom, hogy ebben a légkörben s jó egészségben éljenek még sokáig.

**Bediné Kajtár Katalin**

## Találkoztunk, emlékeztünk

**A mindennapok során gyakran találkoztam hajdani osztálytársaimmal. A beszélgetések alkalmával vetődött fel, hogy rendezzük meg a 46.évi osztálytalálkozókat. Igaz, az évforduló nem kerek, de már sokan nyugdíjba vonultunk, és legtöbbször a hatvanadik évét is betöltötte, így talán többen részt tudunk venni a programon.**

A szervezést végezve sikerült felvennem a kapcsolatot szinte mindenkiel.



*A találkozó résztvevői*

Sajnos néhányukat egészségügyi okok tartottak távol, másokat kellemesebb feladat: nagyszülői kötelezettségeiknek tettek eleget az unokákra vigyázva.

Telefonon elbeszélgetve velük megígérték, legközelebb valamennyien együtt leszünk. Öt órakor találkoztunk a kastélyban, hajdani iskolánkban. A menüválasztás után elsétáltunk másik iskolánkba Nagysitkére, ahol megnéztük a tablónkat, és elbeszélgettünk felemlégetve a régi meghitt vagy épp derűs, tréfás emlékeket. A régi megélt események újraélése meghitt, családi légkört teremtett, az eltelt idő megszépített mindent.

Visszafelé menet felkerestük azok sírját, akik már nem lehettek velünk. Róluk is megemlékeztünk, kifejezve tiszteletünket. Sajnálatos, hogy volt tanáraink mellet az osztálytársak közt is vannak halottaink.

Hét órára tértünk vissza a kastélyba, ahol elfogyasztottuk a bőséges, ízletes vacsorát.

A beszélgetés, emlékek felidézése, az unokák felemlégetése alatt elröppentek az órák, és hamar eljött a búcsúzás is. Jól esett visszagondolni gyermeki, gond nélküli életünkre.

A mielőbbi találkozás reményében váltunk el egymástól.

**Kiss Miklósné Mórocz Magdolna**



## Sitkei születésű papok, szerzetesek, szerzetesnők III-IV.

Minden helytörténet kutató rémálma, hogy amikor egy sorozat megírásába kezd – mint jómagam is –, az időrendben egyre előrébb haladva egyszer csak egy olyan adatra talál, melyet az időben már túlhaladott.

Így nekem is „egyik szemem sírt, másik nevetett”, amikor egy még korábbi (kis)sitkei születésű pap adataira akadtam, mint a sorozatunkban legkorábbinak mondott (I.) Nagy János.

Néhány mondattal tehát meg kell emlékeznünk SZARVAS MIHÁLYRÓL, aki 1789. szeptember 9-én született Kissitkén, Szarvas József és Horváth Éva gyermekeként. A Győri Egyházmegye szolgálatára történt pappá szentelésének pontos dátumát nem ismerjük, de legfeljebb egy-másfél évig működhetett – előttünk ismeretlen helyen – papként, mert 1813. november 20-án, 24 éves korában, szülei kissitkei otthonában elhunyt. Itt is temették el.

Visszatérve a kronológiai sorrendhez a következő, szintén kissitkei születésű pap, aki tehát közülünk származott: NAGY LAJOS. Ő 1811. november 7-én látta meg a napvilágot, nemes Nagy Pál uradalmi számtartó és nemes Noszlópy Julianna elsőszülött gyermekeként. Högyész János Nagysimonyiban élő ex-pálos szerzetes keresztelte meg, és Pintér Mihály nagysitkei plébános volt a keresztapja. Szüleinek rajta kívül még hat gyermeke született: két leány és négy fiú.

A szombathelyi szemináriumban készült fel a papság szentségére, melyben négyen részesültek 1836. augusztus 7-én Bőle András megyéspüspök kezei által Szombathelyen. Szentelési társai között egy másik sitkei születésű is volt Kiss József (későbbi vasdobrai /ma: Neuhaus am Klausenbach, A/ adminisztrátor) személyében, akinek életpályáját a későbbiekben ismerhetjük meg. Pappá szentelését édesapja már nem érthette meg, mert 56 évesen 1833-ban elhunyt.

Első kápláni megbízatása a Zala megyei Letenyére szólította, ahol közel két évet töltött. Ezután négy év pecőli, majd három év alsólendvai (ma: Lendava, SLO) káplán volt. Míg végül az 1848/49-es forradalom és szabadságharc idejét is beleértve, négy év Szombathelyen volt segédlelkész.

Plébánossá 1849. szeptemberében nevezték ki Nemesbödre, itt azonban csupán egy évet töltött.

1850. október 1-jén, Egyházashetyére történő beiktatásával, tíz évvel megelőzte a szülőfalujából, Kissitkéről 1860. október 15-én Hetyére nősülő, s ezzel ott birtokossá váló Felsőbüki II. Nagy Sándort, kinek nagyapja tette meg annak idején Nagy Lajos édesapját uradalmi tisztartójának. A szóban forgó esketésre a hetyei templom felújítása utáni újraszentelésének másnapján került sor, melyet az akkoriban egyre inkább ismerté váló kitűnő szónok hírében állt iskázai plébános – később szombathelyi megyéspüspökké lett – Szabó Imre esperes végzett.

Nagy Lajos több, mint 32 évig volt Egyházashetye plébánosa, melyhez akkoriban Kissomlyó és Duka községek katolikusaival együtt összesen csaknem 1.000 hívő tartozott. Hetyéről – betegségére és idős korára való hivatkozással – 1884. január 1-jén a szombathelyi Papi Otthonba ment nyugalomba, és ott élt 1893. augusztus 20-án bekövetkezett haláláig. A Székesegyház kriptájába temették, földi maradványai azonban az 1945. március 4-i bombázást követő újjáépítés során közös sírba, ossariumba kerültek.

Egyházashetyén az 1828-ban épült, és ma is álló plébániaépületben élt. Vele szemben, az út másik oldalán látható máig is az a Szentháromság-szobor, amelyet Babett Gotthard, azaz herényi Gotthárd Borbála úrnő állíttatott 1857-ben, a következő alapítólevéllel: „Alulírott tudtára adom mindenkinek, kit a dolog illet, hogy én a Hetyei utca közepén a templom előtt saját költségemen az Isten dicsőségének előmozdítására egy a

Sz. Háromságot jelző állványt állíttatam fel, melynek örökös fenntartására ezzel általadok t. Nagy Lajos Hetyei Plébános Úrnak 50, azaz ötven ezüst forintot, készpénzben, kezéhez leolvassa, melynek évenkénti kamatját az állvány leendő hiányainak kiigazítására fordítani kívánom. Kelt Hetyén Augusztus hó 23-án, 1857.”

A sok érdekes adalék közül, melyek élettörténete után kutatva fellelhetők, egyet emelnék még ki. A Vas megyei Lapok című hetilapban maga számol be róla:

„Nekem magamnak van szeszégető kazányom: tehát a cs. kir. pátens szerint, melyet a kiegyezkedés értelmében is élvezünk, a magam termelését ingyen főzethetem, vagyis égethetem ki, csakhogy october hóban be kell jelenteni. Az idén későbbben levén a szüret, csak későbbben jelentettem Jánosházán, hogy 16 akó törkölyöm, és 7 akó söprüm lesz kiégetni való.

Január hóban itt volt nálam Jánosházáról egy fináncz, meghatároztuk az időt, t. i. február 5-ét a főzésre, ő jelentette is Sopronba. Én azonban megfogadtam a napszámot, hazahoztam a hegyről törkölyömet felbontva, ír-

tam a jánosházi finánczknak, kérvén, hogy valaki jöjjön a pecsétet lebontani a kazánról, és íme másnap reggel, még az ágyamban fekvé kapom levelét a jánosházi finánczknak, hogy ő engedélyt nem adhat mindaddig, míg Sopronból meg nem érkezik az engedély. No most tessék megítélni tisztelt közönség, mily konok ellenségem nekem ez a fináncz-hatalom, mely a Deák köpenye alatt máig is a Schmerling / = Anton von Schmerling az Osztrák-Magyar Monarchia Legfelsőbb Törvényszékének tanácselnöke, „a birodalmi alkotmány atyja” – I. R./ mesterségét gyakorolja! Most egy éve azért instáltam: legyen nekem megengedve egy helyen fizetni adómat, mivel három helységben kellvén fizetni. Igen súlyos sérelmeknek vagyok kitéve: mit feleltek Sopronból? Azt, hogy ha egy határban volna 100 Ft adóm, akkor az adószedő hivatalnál fizethetném. Tessék most ezt kibetűzni az adókönyvecskéből, vagyis inkább a bölcs törvényhozók paragrafusából. Lássatok édes baloldali férfiak! Ilyes visszaélésekért kellene ám interpellálnom, nem „delana caprina” /Egy latin nyelvű közmondás: *De asini umbra dissertare, de lana caprina rixari.* (= Haszontalan dolog a szamar árnyékáról tárgyalni.) – kifejezésére utal. – I. R./ disputálni. Lehet, hogy még ezután is lehetek szerencsés ily adatokkal szolgálni. Egyházas-Hetye, 1872. február 5-én. Nagy Lajos plébános”

Személyiségének derűs, közkedvelt vonásairól jól tanúskodik egy róla fennmaradt anekdota. Hadd idézzünk Dr. Tóth József (1863-1936) egykori püspöki helynök visszaemlékezéseiből:

„Szenczy püspök idejében – aki maga is nagyon szerette a jó tréfákat és szívesen tartózkodott jókedvű papársai közelében – Szombathelyen a dominikánusok refektóriumában volt az úgynevezett „varga-céhnek” a székhelye.

Ez a varga-céh jókedvű fiatal papok egyesülete volt, melyben minden fiatal pap részt vett. Kezdték az inasságon, folytatták a legénységen s végeztek a mesterségen úgy, mint ez a céhekben szokás volt. Persze az érdemet a promócióra, a jó anekdoták, élcek képezték. De folytak ott élénk tudós viták is.

Istenben boldogult „Lajos bátyánk”, Nagy Lajos volt egyházashetyei plébános szintén előkelő tagja volt ennek az érdekes céheknek. Még öreg korában is szívesen emlékezett a céhben töltött órákról.

Nem egyszer kérdeztük tőle: »Lajos bátyánk. Hát aztán mi volt a dolga a varga-céhben?« – »Mi volt?« – felelte az öreg. »Mi? Mi volt? Hát az volt, hogy hordtam a bort a szentmártoni vendéglőből a céhbelieknek.« – »Hát hogyan?« – kérdeztük tovább – »Pap létére bort hordott?« – »Persze hogy bort. Hát mit hordtam volna? Akkor én inas voltam a céhben.«

Inzsöl Richárd plébános



Az 1857-ben, Nagy Lajos plébános-sága idején állíttatott Szentháromság-szobor Egyházashetyén

## Becsengettek



*Sikén 2006. őszén csengettek be utoljára. Az utolsó tablókép*

Vége a nyári szünetnek, ismét elkezdődött egy új tanév. Az iskolák eddig csendes termeit ismét betölti a gyerekek zibongása. Emlékszem, amikor kisgyerekek voltunk, nekünk a villanydróton gyülekező, távoli, melegebb tájakra induló fecskék, a hulló vadgesztenyék jelezték a nyár végét, az iskola kezdetét. Manapság már itt-ott látni csak egy-egy fecske családot, a környékünkön lévő vadgesztenyefák is megritkultak, de az iskolákban most is becsengettek szeptember elején. Igaz a sitkei kisgyerekeknek nem itt a faluban, hanem Sárváron, vagy más közeli iskolákban.

Most szeptemberben 4 kisgyerek kezdte meg az első osztályt, az óvoda 25 kisgyerekekkel működik. A kisgyerekek egy része (2 fő), holott koránál fogva elmehetett volna iskolába, mégis maradt még az óvodában. A szülőknek sok esetben nagy dilemmát okoz, hogy vajon jól teszik-e, ha nem adják be hatodik életévét betöltött kisgyermeküket az iskolába, hanem visszatartják még egy évig az óvodában. A gyerekek iskolába menetelét befolyásolja egyrészt az óvodapedagógus, másrészt a Nevelési Tanácsadó szakemberei által végzett iskolaérettségi szűrővizsgálatok eredménye, de a döntés minden

esetben a szülő joga. Ha a szülő úgy ítéli meg, hogy kisgyermeké megállná helyét az iskolában, minden más vélemény ellenére is beadhatja, ha a kisgyerek iskolaköteles korú.

Az iskolaérettség több tényezőnek a függvénye. Milyenek a kisgyermek fizikai adottságai? Egészséges-e? Nem túl fáradékony-e? Fogja-e bírni a tanulással járó erőfeszítéseket? Fontosak az értelmi képességek. Tud-e tízes számkörben számolni? Milyen a szókinccse? Ha egy képet elé teszünk, el tudja-e mondani, mi mindent lát a képen? Vissza tud-e mondani egyszerűbb kis meséket? Emlékszik-e abból részletekre? Tud-e bánni a ceruzával? Hiszen az íráshoz erre van szükség. Ezek a képességek főleg akkor alakulnak ki hat éves korra, ha otthon sokat foglalkoznak a kisgyerekekkel, játékosan tanítgatják, sokat mesélnek neki. Főleg népmeséket, és klasszikus meséket, hiszen leginkább ezek fejlesztik szókinccsét, ismereteit, erkölcsi tudatát. Az okos mesék minden olyan kérdésre választ adnak, ami az óvodás korú kisgyereket érdekli, amire sok esetben a szülők nem is tudják, hogy mit válaszoljanak. Mégis gyakran tapasztalható, hogy a mai kisgyerekeknek alig mesélnek otthon. Nézik a tv-t, a videót, sokszor a nem nekik való bugyuta

meséket, amikből szinte semmit nem tanulnak, igénytelenné válnak. Nagy a szülőknek, a családnak a felelőssége abban, mi lesz a kisgyermekből.

Az értelmi képességek mellett fontosak az akarat tulajdonságok, a szorgalom, a kitartás. Ezeket is a családi környezet, az otthoni elvárás befolyásolja. A szülők odafigyelése, elvárása lesz a viszonyítási alap, a mérce a kisgyerekek számára, hiszen a kisgyerekkorban még ezeknek akar leginkább megfelelni. Ezért nem mindegy, hogy milyenek az otthoni elvárások, megkapja-e a családban a kisgyerekek a kellő figyelmet. Ha igen, kialakulnak szociális készségei, megtanulja az együttélési szabályokat, a közösségben való viselkedési formákat, ami szintén elengedhetetlen az iskolakezdéshez.

Nincsen két teljesen egyforma kisgyermek, mint ahogy nincsenek tökéletes szülők és tökéletes pedagógusok sem. De odafigyeléssel, megértéssel, a problémák átgondolásával, sokkal zökkenőmentesebb lehet az iskolakezdés, később az iskolai élet is. A kisgyerekek sajátosságait, veleszületett adottságait mindig figyelembe kell venni a nevelőmunka során. Vannak korábban, és később érő kisgyerekek, ami nem azt jelenti, hogy egyik okosabb, mint a másik. A később érő, játékos kisgyerekek jobb, ha később kezdik meg az iskolát. De azok a kisgyerekek, akik már alig várják, hogy tanulhassanak, hogy olvasni tudjanak, jobb, ha elmennek az iskolába, hogy ez az érdeklődés ne aludjon ki. Az iskolába indulásnál nagyon fontos ezt figyelembe venni. A kisgyerekeket nem átformálni kell az óvodában, iskolában, hanem segíteni kell őket abban, hogy azok lehessenek, amik, amire képesek, és abban a lehető legjobbabb legyenek. Meg kell őket dicsérni azért, amiben ügyesek, amiben jók, a „vadhajtásokat” meg szeretettel, türelemmel nyesegetni kell ott is, meg az óvodában, iskolában is.

„Iskolába menvén a járda peremén, hogy ne feleljek aznap, egy köre léptem én”- írja Radnóti a diákéveiről. Vajon a most iskolakezdő kisdiákok milyen babonákkal, milyen kabalákkal lépték át az iskola küszöbét?

**Dr. Nagy Erika**



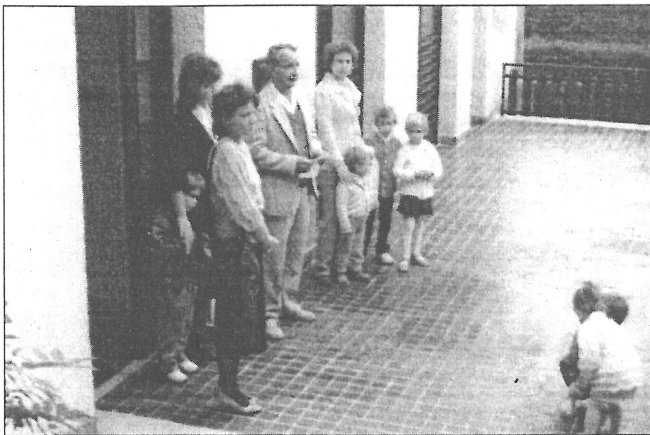
## Húsz évesek lettünk

### Óvoda nyílik Sitkén, ez neked való feladat, próbáld meg!

Hol van az a Sitke?... Tessék mondani, melyik busz?... Hol kell leszállni?... Melyik a Petőfi utca?... Hol az óvoda?..

Ez a négy fal? Hogy lesz ebből óvoda? Aztán mégis lett.

19 gyermek kezdte meg 1990 szeptember 10-n az első nevelési évet óvodánkban, év végére 28-an lettünk. A „hőskor”-ban a gyerekek nevelése mellett a beindítás gondjai, a beüzemelés, a beszerzések, a folyamatos ellátás problémái is naponta jelen voltak: bútorokat beszerezni, polcozni, játékok, rajzlapot, kalapácsot venni. Az ágyakat hónapokig életveszélyes módon egymásra egyensúlyoztuk, mert nem érkezett meg az ágytartó... és a cserépkályha a csoportban, ma is rémálmaim között szerepel.



Az óvodát dr. Marton Ferenc,  
a Gércei Községi Közös Tanács VB titkára avatta fel

Lassan mégis „összeállt” a kép. Évről évre ( hónapról hónapra) átrendeztük az óvodát, kerestük a minél otthonosabb, barátságosabb elrendezést. A dolog mindig az anyanyelvi szemléltető dobozzal kezdődött, ami kb. 50 kg volt.

Eleinte csak melegítőkonyhánk volt, Gércéről hordták át az ebédet.

1992-ben készült el a konyha, és átépítették az óvodát. 20 személyesre bővítették, a mostani formára, központi fűtéssel.

1994-ben kaptuk meg az addig kertnek használt részeket az udvar kialakítására. A szülők segítségével víznyerő helyet, kerítést alakítottunk ki, majd a gyerekekkel elültettük az oregoni ciprust a kerítés mellé, zaj és szélfogónak. Facsemetéket kaptunk és szereztünk, amik mára terebélyes fákká nőttek ki magukat. Nyírfáink Tömör Mariska néni és Sebesi Sanyi bácsi, cseresznyefánk pedig Szakács Imre emlékét őrzik. A gesztenyék coloriak, ezek majd rám emlékeztetnek.

Babaházat, csúszdát, mászókákat, hintaállványt és egy óriási homokozót alakítottunk ki sikeres pályázatokkal. Jelenleg az EU szabvány szerinti felújításnál tartunk.

Az óvoda előtti területet is akkor parkosítottuk.

Lépésről lépésre, leginkább pályázati segítséggel szereltük fel az óvodát a neveléshez szükséges játékokkal, speciális fejlesztő eszközökkel tettük széppé, esztétikussá az épületet.

Ma már korszerű, minden igényt kielégítő fejlesztő eszközök állnak a gyerekek rendelkezésére.

Arra törekedtünk, hogy a sitkei óvoda bármilyen szintű és területű összehasonlításban megállja a helyét, legyen ez szakmai, felszereltségbeli, fejlesztési vagy esztétikai összehasonlítás.

A legfőbb mérce számunkra azonban mindig a gyermek volt és marad. Szakmai munkánk nem olyan látványos, mint a külső átalakítások, de a nevelés, fejlesztés szintje jelenti az óvoda minőségét, hatékonyságát. Az elmúlt 20 évben 178 gyermek járt óvodánkba, mind külön egyéniség, jellem, személyiség. A beszoktatások, a csoportösszhang megteremtése, az egyéni fejlesztések, a képességek kibontakoztatása, a kölcsönös bizalom és elfogadás kialakítása nagyfokú pedagógiai tudatosságot és odaadást igényel.

Talán nem szerénytelenség tőlem, ha úgy gondolom, minden évben sikerült közösséggé kovácsolni a csoportot, kialakítani barátságokat, az összetartozás érzését.

Hagyományokat teremtettünk.



A szülők és a gyermekek az avató ünnepségen

A Télapó látogatása – a Télapó éveken át Jenei Jani bácsi volt, majd Nagy Gábor. Az utóbbi években pedig már Mikulás vonattal utaztunk Szombathelyre. Az adventi készülődés keretében Luca napján beszalmázzuk a szomszédokat, akik mindig nagyon örülnek ennek. 2009-ben a falu legidősebbjeit sikerült meglepni vele. Mézeskalácsot sütünk, és csuhéj figurákat készítünk karácsony közeledtével, mert a karácsonyfánkat ez teszi pompázatosabbá, nem pedig csillogóvá. Az öregeket vidám táncsal köszöntjük, reméljük, sikerül egy kis melegséget lopni vele a szívekbe. A farsangi mulatság, ahol a gyerekek mellett a hangulat fokozása érdekében az óvoda alkalmazottai is beöltöznek és egy vidám jelenettel emelik az együtt-lét fényét. A telet hamvazó szerdán a Bölöntér partján kisze égetéssel üzzük el, a szomszédok vizes kannás felügyelete mellett. Az elsősöket visszavárjuk minden ősszel egy napra játszani, élménybeszámolót tartani. Játshónapon várjuk a leendő óvodásokat. Családi napon gulyást főzünk az udvaron, vagy szalonnát sütünk a szülőkkel, testvérekkel együtt. Hagyományaink közé tartoznak ünnepeink is, amelyek mozgalmassá, érdekessé teszik a hétköznapiakat. Karácsonyi betlehemes játékunk, ahol az egész csoport szerepel. A kicsik hagyományosan a báránykák, a nagyobbak szerepeket játszanak. A szabadságharc emlékműsora március 15-én. Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy a tőlünk iskolába menő gyermekek el tudják szavalni a Nemzeti dalt, és ismerik a Himnuszot. Anyák-Apák napja: a szeretet szavakba, versekbe öntése nehéz feladat felnőtteknek és gyermeknek egyaránt. Évzáró, ami összegzés és búcsúzkodás is egyben.

(Folytatás a 14. oldalon)

## Húsz évesek lettünk

(Folytatás a 13. oldalról)

Szeretnénk, ha a gyerekek minél többet látnának, tapasztalnanak a világból, ezért minden hasznos, értékes eseményen igyekeztünk részt venni. Bábszínházi, színházi előadásokat látogattunk, érdekes kiállításokat néztünk meg, a kenyérgyárat, egy kovácsműhelyt és a bőrök feldolgozását ismertük meg, koncerten vettünk részt.

A szülők úszás oktatást, hittant és hangterápiát igényelhetnek gyermekeik számára külön foglalkozásként... Kirándulásaink célpontjai kezdetben a Jeli arborétum volt. Majd a veszprémi állatkert, majd balatoni hajózás, sümegi várjatekok, Afrika-múzeum Edericsen, Kalandváros, a keszthelyi Panoptikum és Marcipán múzeum, a Tropicarium, a győri és budapesti állatkert. A Dínó-, és Mesepark ausztriai utcélok voltak. A szülők segítségére minden esetben számíthattunk, és nagyon örülünk a felénk áradó bizalomnak. A mi óvodánk nyitott és befogadó óvoda. Lehetőségeink szerint tolerálunk minden átlagtól eltérő képességű gyerekeket. Számtalan továbbképzésen vettünk részt, igyekeztünk szakmailag fejlődni. 1999-ben elkészítettük CSEPEREDŐ Óvodai Nevelési Programunkat, azóta is ennek alapján dolgozunk. 2000-től a megalakult ÁMK intézményegysége. 2007-től a Vármelléki Óvoda tagóvodájaként működünk. A csatlakozás számos változást hozott. A gyerekek számára a legérzékenyebb a logopédiai ellátás biztosítása volt. Iskolánk bezárásáig nem okozott gondot, azóta viszont különleges figyelmet fordítunk arra, hogy nagycsoportosaink megismerkedjenek a Nádasdy iskolával és a tanító nénikkel. Az elmúlt évek során három főiskolai hallgató volt gyakorlaton óvodánkban, remélem, jó benyomásokat őriznek rólunk.

Szeretném megemlíteni volt kollégáimat is, akik hosszabb-rövidebb ideig segítettek óvodánk működését.

Óvónőink: Takács Zsuzsa, akivel elindítottuk az óvodát, de csak 3 hónapig dolgozott. Gróf Gusztávné Ani, Szabó Ildikó, Tuba Tímea, Cseh Róbertné Ildi, Pódáné Farkas Henrietta és Hajdu Tímea, akivel 2004 óta dolgozunk együtt.

Dajkáink: a kezdeti nehézségeken Gazdagné Papp Anikó, Gaál Tamásné Móni és Kéthelyi Károlyné Mariann segítettek

át sokszor erejükön felül végzett munkával. Ihász Jánosné Joli, majd Sali Lászlóné Rózsi voltak délutáni segítőink. 2002-től Németh Rafaelné Ili, majd 2009-től Kéthelyi Károlyné Mariann a dajkánk.

Fenntartónk, a sitkei Önkormányzat az elmúlt 20 évben folyamatosan bizalmat szavazott az óvodának, a lehetőségekhez képest minden támogatást megkaptunk.

Konyhánkon olyan finom ebédeket főztek és főznek, hogy sok gyermek itt szokta és szerette meg a főtt ételeket, a változatos étkezést.

2004-ben lecseréltették a tetőt, és új burkolatot kapott a terasz, az öltözőnk, a csoportszoba.

2009-ben egy kistérségi pályázat segítségével megújultak berendezéseink, új asztalokat, székeket, bútorokat kaptunk, majd 2010-ben egy újabb pályázat segítségével nyílászáróinkat cserélték ki, és teljesen felújították mosdónkat. A munkálatok idejére, három hétre a Művelődési házba költöztünk, amit a gyerekek „táborozunk” jelszóval nagyon élveztek.

Számomra ez a 20 év 20 Munkaterv és értékelés, 20 Éves terv, 14 Szervezeti és Működési Szabályzat, 15 Házirend elkészítését is jelenti. Cseperedő nevelési programunkat törvényi változások miatt négyszer kellett módosítani, 2001-ben az Intézményi Minőségirányítási Programot készítettem el, a módosításokat már nem is tartottam számon.

Az elmúlt 20 év során csupán két dolog maradt szinte változatlan a sitkei óvodában: Márti néni és a gyerekek nevelésébe vetett hit, ami erőt ad a mindennapokban, hogy érdemes és szükséges a gyerekekkel foglalkozni, kell egy olyan hely a világon, ahol szeretik, befogadják őket, egy hely, ami értük van. És melyik óvodásomra vagyok nagyon büszke?

Aki célokat tűz maga elé, aki próbákat áll ki, aki képes kiállni és küzdeni magáért, akinek vannak álmai, aki nagyon tud szeretni, aki nagyon tud örülni, aki lehajol, és felsegíti az elesettet, aki jobbra akarja tenni a világot, aki értékessé és élmény telivé varázsolja az életét.

**Pataki Márta**  
tagóvoda vezető

## Balogh József: Feltámadások

-Örök imáim-

ÉN – ISTENEM, kérve kérem,  
óvjon engem szegénységem,  
s kérlek, ne hagj úgy riadni,  
merjem mindig szavam adni!

Sosem unlak, URAM, kérni,  
-keresztetdől nem kell félni-  
legyek hó, mely szétszivarog,  
várják rögök, óriások.

TEREMTŐM, a kezem fogjad,  
küldj szavakat tollaimnak,  
hozzá papírt, golyos-fehéret,  
hitem legyen a mértéked!

MINDENHATÓ, hass mindenre,  
ütött-kopott nincseimre,  
tarisznyámba gyalogutat  
tégy, s melléje tiszta kutat!

Közeli és messzi ATYÁM,  
szeresd nagyon anyám, apám,  
,kik melletted imádkoznak,  
hogy hazámnak jusson holnap!

*Balogh József a szövegírója a LORD együttesnek, amely idén is a koncertet adott a sitkei hegyoldalon.*



*Balogh József tanítványaival illetve egy ifjú költővel*



## Sárkányért lovat!

*„Repülj madárként a jelened fölé - s nézz vissza, miközben szabadon szárnyalsz: kék az ég, s lent szármalmasan kicsivé válnak a gondjaid...”*

*A jövődben jársz.” – tartja Müller Péter.*

*Biztosan mindannyiunk elgondolkozott már azon, milyen lehet a kék ég végtelenségében. Van, akit a gondolat is megrettent, s van, akit magával ragad, ez lesz a szenvedélye.*

Felmerülhet bennünk a kérdés: Hogy válhat szenvedéllyé, ha csak gondolat?

Így volt ezzel **Kiss Balázs** is, akinek az első repüléssel kapcsolatos emléke óvodás korára tehető, amikor is kémlelte az égen repkedő madarakat. Az idő múlásával egyre inkább azon volt, hogy kíváncsiságának eleget tegyen, és a kérdésre, mely már oly’ rég foglalkoztatja, választ kapjon.



Kiss Balázs 13 éves korában repült először

Balázs 13 éves korában repült először, Pusztacsaládon, amely maradandó élményt nyújtott számára, olyannyira, hogy egyre nagyobb vágyat érzett arra, hogy ezzel foglalkozzon. 19 éves korában, mikor pályaválasztás elé került úgy tűnt, álma valóra válhat, és lehetőséget kap arra, hogy katonai repülőgépekkel foglalkozhasson. Ahhoz, hogy valaki bekerülhessen a Repülőtisztai Főiskolára, rengeteg kritériumnak kell megfelelnie. Csupán ahhoz, hogy felvételizhessen, szükség van felsőfokú végzettségre, középszintű angol nyelvtudásra, és meg kell felelni a repülőorvosi vizsgálaton. Ha ezt a 3 szempontot teljesítettnek tekintik, akkor lehetőség nyí-

lik a felvételire. Ha a felvételi sikeres, a főiskola hallgatója 9 hónapot tölt itthon, 2 évet pedig Kanadában, s ezek után megkapja képesítését. Amint azt láthatjuk, nem túl egyszerű egy ilyen képesítés megszerzése, sőt, a főiskolára történő bekerülés is rendkívül bonyolult. A felvételizők többségének, de még a hallgatóknak is a repülőorvosi vizsgálat jelenti a legnagyobb kihívást. Balázs számára is ez volt az a tényező, amely arra a döntésre készítette, hogy folytassa itthoni tevékenységét és életét. Túl kockázatosnak bizonyult minden biztos és adott dolgot feladni egy koránt sem biztos jövőért és terveikért, amelyet bármelyik pillanatban meghíúsíthat egy orvosi vizsgálat kedvezőtlen eredménye. Balázs előtt számos hasonló példa állt, így végül úgy döntött, itthon marad. A repülés szenvedélyét azonban nem tudta feladni. 10 évvel ezelőtt kezdett el foglalkozni a motoros sárkányrepüléssel. A repülés ezen formája olcsóbb, nincs repülőtér igénye, és egy átlagos repülőorvosi vizsgálat bőven elegendő hozzá. Ezeknek a tényeknek az ismeretében tehát számunkra is racionális döntésnek bizonyul Balázs döntése. Az első repülőgépe egy házilag összebarkácsolt repülőgép volt, amihez ennek ellenére, sok pénzre volt szükség. A pénzt egy kicsi kora óta nevelt ló eladásából szerezte. A saját géppel lehetőség nyílt különböző feladatsorok megtanulására. Azonban ezekkel sok vészhelyzet is együtt járt, hiszen a régi Trabant motorja sokszor leállt, az akkor közel 20 éves szárny elszakadt. Balázs szerint azonban ezek a helyzetek nagy rutint adtak neki. Sikertült egzisztenciát szereznie bizonyos klubok körében, falunapi rendezvényekre hívták helyettesíteni utast repertetni, nem a saját felszerelésével. Tehát lehetőséget kapott modern és profi felszerelés használatára is. Ezeket a segítő „munkákat” természetesen ingyen végezte és végzi még most is, mert számára örömet jelent maga a repülés és az, hogy ezzel, másoknak is örömet szerezhet. A sárkányrepülő nem alkalmas extrém repülésre, hiszen törekeny és könnyű, Balázs számára életcél lett a műrepülés. Ehhez speciálisan épített repülőkre van szükség, amelyek 1 vagy maximum 2 személyesek. Balázs álma még egy YAK 52-es repülőgép, melyet a légierő leselejtez, így jóval olcsóbban hozzá lehet jutni, természetesen ezek a repülőgépek felújításra szorulnak, amelyet csak Romániában és Oroszországban lehet végrehajtani, s végrehajtása milliós összegű.

Balázs októberben készül elvégezni az oktatói képesítést. Szerencsésnek érzi magát, hiszen számíthat családj támogatására. Terveihez ez úton kívánunk sok sikert!

Vörös Zsófia

## Sitkei teke

A 2010-11-es évad ismét küzdelmes versenyeket ígér a Borostyánkerti tekepályáján.

Az új évadban több változás lesz a bajnoki fordulókban.

A Borostyánkerti 8 éve versenyző csapata sitkei ifikkal kiegészülve immár nem sitkei pályán és névvel, de a Kápolnáért Kultúrális és Sportegyesület szakosztályaként a megyei bajnokságban méretli meg magát.

A többi résztvevő újabb csapatokkal kiegészülve októberben ismét megkezdí a küzdelmeket a Kemenesalja-Borostyánkerti Kupáért. Változás még, hogy a csapatok kérésére 60 ve-

gyes gurításban mérhetik össze erejüket a sportolók. A csapatokban csak amatőrök versenyezhetnek, az igazolt versenyzők eredménye nem számít bele a versenybe. Az őszi-tavaszi rendszer jól bevált módszerével ismét izgalmas versenyeknek lehetünk tanúi.

Kérem, hogy sitkei fiatalok aktívan vegyenek részt a bajnokságban, megteremtve a megyei csapat lehetséges utánpótlását.

Jó sportolást kíván a szervező!

Germán Ervin

## SPORT ■ SPORT ■ SPORT

## Elkezdődött a 15. futball ős

Idén 15. alkalommal kezdte meg felkészülését Egyesületünk Labdarúgó Szakosztálya a bajnokságra. Az eléggé lehangoló tavaszi szereplésünk után – nagyarányú vereségek, edzőváltás a szezon elején, majd újból a bajnokság alatt – a nyári szünetben a Szakosztály vezetésének nagy fejtörést okozott, hogy miként tudjuk megoldani nem kevés problémánkat.

Nem volt edzője a csapatnak, eléggé fásultak lettek futballistáink. Megviselt mindenkit a sikertelen, nehéz szezon. Ezért az elnökség úgy döntött, hogy a játékos keret teljes átalakítására van szükségünk. Új edzőt szintén keresnünk kellett. Pár sikertelen próbálkozás után ráakadtunk Ádám Endre személyében a reményeink szerint ideális megoldásra. Endre a Rábapaty együtteséből igazolt hozzánk, de a futballt szerető szurkolók inkább a Sárvár FC korábbi kitűnő játékosaként ismerhették meg. Az idei szezontól pedig egyesületünket segíti a futballpályán és a kispad mellett egyaránt. Ezen elfoglaltsága mellett továbbra is megmaradt a Sárvár FC U-19-es együttesénél. Kívánjuk neki, hogy mindkét válllásának tudjon eleget tenni és sikereket érjen el Sárváron, Sitkén egyaránt. Az első lépései mindenesetre biztatóak nálunk, hiszen az edzés látogatottság soha nem volt még ilyen magas és sportolóink boldogan érkeznek és elégedetten távoznak egy-egy edzésnapon Sitkére.

Játékos keretünk szintén nagy vérfrissítésen esett át. Sitkére mindig jellemző volt a nagy játékos mozgás, de most igazán kicserélődött a társaság. 9 távozó mellett 11 érkező játékosunk volt. A sportolást abbahagyva visszavonult Dénes Szilárd, Vincze László. Orbán Csongor a két sportága közül inkább a tekét választotta. A jövőben ő Egyesületünk Teke Szakosztályát erősíti mindig csupa szív, lelkes játékaival. Kemenesmagasiba távozott Kaisinger



Sitke labdarúgó csapata. Felvételünk a Pecöl elleni Magyar Kupa mérkőzésen készült.

András, Molnár Zoltán, Szalay Zsolt. Horváth Roland Gércére, Kovács Zsolt Egyházashetyére, Kolonics pedig Ságvárra igazolt. Az érkezők sora még hosszabb: említettem már Ádám Endrét, ő kitűnő középpályás, Rábapatyról igazolt hozzánk és a csapat edzője is egyben. Alsóságról érkezett Rajczi Balázs, kapus, Vajda Jácint, középpályás és Horváth Arnold, csatár. Schneider Péter csatár posztra érkezett Kemenesaljáról. Visszatért hozzánk Ruzsics Tamás Csényéből, akivel a támadó futballunk reméljük, nagyon sokat erősödik majd. Érkezett még három védő játékos. Döbrönte István Kemenesmagasiból, Mórocz Róbert Mesteriből és Skriba Pál a Sárvár FC-ből. Velük a hátsó sorunk lesz szilárd és megbízható. Az új edzőnk döntése alapján az ifjúsági csapatunkból a felnőtt kerethez csatlakozott Horváth Gábor, Komáromi Attila és Tóth Kornél. Így lett teljes a keretünk a 2010/11-es bajnoki idényre. Ifjúsági csapatunk a nagyon sikeres tavaszi szereplés után reméljük az idei szezonban is tovább fejlődik majd. Hor-

váth Gábor edző munkáját dicsérik az eredmények és az, hogy együtt tudta tartani a társaságot. Rengeteg munkája van benne neki is és játékosainak is egyaránt. Az ifi csapat kerete annyiban változott, hogy a három korábban említett fiú felkerült a felnőttekhez, viszont az U-14-es csapatból csatlakozott hozzájuk Poós Tamás és Kelemen Bálint. Sok sikert nekik is a bajnoki küzdelmekhez.

Szakosztályunk anyagilag az idén próbál stabil maradni. Nem tervezünk sajnos semmilyen fejlesztést a korábbi ígéretekkel ellentétben, mivel pályázati pénzből idén csupán a felét sikerült elnyernünk a tavalyi összegnek. Visszont Egyesületünk, az Önkormányzat és a Sárvári Security Service Kft. továbbra is támogatja futball csapatunk szereplését. Köszönet nekik érte.

Ezúton is sok jó percet kívánok mindenkinek mérkőzéseinken. Reméljük szurkolóink minél nagyobb számban buzdítják továbbra is csapatunkat itthon és idegenben egyaránt.

*Hajrá Sitke!*

**Pék Csaba**

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germánné Cseszkó Blanka, Gróf Lászlóné, Kiss László, Kondics Erika, Dr. Nagy Erika, Szép Orsolya

Kiadó: Kovács Ferenc (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rot